

Halkımız Açlıktan Ölürken, İnsanlık Refah İçinde Yaşamamızdan Nefret Ediyor!

Cahiliye döneminde, nübüvvetin nuru henüz yayılmadan önce Kureyş'ten bir adam, peygamberlik kendisini terbiye etmeden önce insanlığın ölümsüzleştirdiği şu söz söylemiştir: "Halkımız açlıktan ölürken, insanlık refah içinde yaşamamızdan nefret ediyor." O, bu sözü; erkek, kadın ve çocuklarıyla Beni Haşim, Bani Talib'in vadisinde açlıktan kıvranıp yiyecek ve içecek olmadan kuşatma altındayken kendisi ve Mekke halkının da refah içinde yaşadıklarını gördüğünde söylemiştir. Bu adam ve arkadaşları hiç kimsenin iznini beklemediler, aksine duyguları harekete geçti, zulüm sayfasını parçaladılar, kuşatmayı kırdılar ve mazlumların yanında durdular; bunu ise bir akide dürtüsüyle değil, aksine insani bir dürtüyle yaptılar.

Peki biz o kişilerin neresindeyiz?! Bugün bizler, akide ve din kardeşlerimizin tarihin tanık olduğu en korkunç trajedisine maruz kaldıklarını gördüğümüz halde seyirci kalıyor ve kılımızı bile kıpırdatmıyoruz!

Bugün trajedi tekrarlanıyor, ancak belki de daha sert ve daha zalim bir şekilde; zira çocuklar açlıktan ölüyor ve boğucu bir kuşatma altındaki açların ağzından bir lokma ekmek parçası bile çekip alınıyor. Bütün bir halk gözlerimizin önünde yok ediliyor, biz ise aciz ve sessiz bir şekilde seyirci kalıyoruz!

Felaket artık gizli değildir ve görüntüler artık inkâr edilemez; zira Gazze'den canlı yayınlanan görüntülerde, kana bulanmış bir ekmek kırıntısını arayan bir çocuk, çocuklarını kaybeden bir anne, ilaç vermekten aciz hastaneler ve sakinleriyle birlikte yıkılmış evler yayınlanıyor. **Peki bizim gururumuz nereye gitti Allah aşkına?!**

Bu ne büyük bir çelişki! Zira Cahiliye halkından olan bir adam merhametli bir şekilde harekete geçerken bugün, Batı medeniyeti ve insan hakları çağında ve çarpık küresel vicdanın gölgesinde, Gazze halkı tek başına ölüm, açlık ve yıkımla baş başa bırakılıyor.

Bizler kuşatmayı kırıp katliamları durdurma gücüne sahibiz ancak karnımızı medeniyetle tıka basa doldurmuş bir şekilde oturuyoruz. Oysa böylesi anlarda sessiz kalmak, en şerefli ve en yüce davaya ihanet etmek ve yüzüstü bırakmaktır.

Halkımız açlıktan ölürken, insanlık refah içinde yaşamamızdan nefret ediyor. Bari içimizde o cahiliye gururunun bir parçası olsun; belki de bu, kalpsiz bir medeniyetten nura daha yakındır.

Siz Arap orduları, Gazze'nin neresindesiniz? Arap ordularına baktığımızda, devasa ordular ve muazzam silahlanma bütçeleri görüyoruz ancak Gazze yardım çağrısında bulunduğu hiçbir icabet etmiyor! Ümmeti savunmak için hazırlanan bu ordular, bugün Gazze'deki kardeşlerimizin başına gelenlere karşı seyirci kalıyor. Allah Subhanehu ve Teala, her bir annenin çılgınlığından ve açlığın şiddetinden kıvranan her bir bebeğin feryadından dolayı onları hesaba çekecektir. Ey din ve akide kardeşini yüzüstü bırakanlar, Allah sizi de hesaba çekecektir.

Ey İslam ümmetinin orduları; bari içinde, komşusu açken nimetin tamamlanmayacağını bilen cahiliye dönemindeki adamın hissiyatı olsun. Umulur ki o zaman yükselirsiniz.